

عنوان مقاله:

تبیین مفهوم تربیت اجتماعی در دوران کودکی از منظر رویکرد اسلامی عمل

محل انتشار:

پژوهش نامه میانی تعلیم و تربیت، دوره 13، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مریم محمدی نعمت آباد - دانش آموخته ی کارشناسی ارشد فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران، ایران

نگس سادات سجادیه - استادیار فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران، ایران

خسرو باقری نوع پرست - استاد فلسفه تعلیم و تربیت دانشگاه تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، تبیین مفهوم تربیت اجتماعی در دوران کودکی بر پایه نظریه ی اسلامی عمل است. در راستای دستیابی به این هدف از روش مفهوم پردازی (بسط مفهومی) استفاده شده است. ابتدا مناقشات مطرح در تربیت اجتماعی دوران کودکی، پیش روی نظریه اسلامی عمل قرار داده شد و موضع این نظریه نسبت به این مناقشات مورد بررسی قرار گرفت. پس از جایابی این نظریه در پیوستار مناقشات تربیت اجتماعی دوران کودکی، مشخص شد این نظریه در قالب دو گزاره ی «هویت دو چهره ای» و «رشد تعاملی» پیش فرض های لازم برای ورود به بحث تربیت اجتماعی و مفهوم پردازی پیرامون آن را دارد. نتایج پژوهش حاکی از آن است که مفهوم تربیت اجتماعی در این نظریه از جامعه و فرد فراتر می رود و مفهوم والاتری را مدنظر قرار می دهد و با محوریت «حق» شکل می گیرد. از این رو می توان تعریف تربیت اجتماعی در دوران کودکی از منظر این رویکرد را، ایجاد زمینه هایی برای «تعامل حق مدار» کودک عنوان کرد. از سویی در مفهوم تربیت اجتماعی کودک می-توان بر «جامعه یاری» کودک تاکید کرد. همچنین ملاحظاتی از قبیل تعامل «هم تراز» با همسالان، «تعامل ناهم تراز» با بزرگ سالان، برداشت از گذشته و آینده به تناسب «نقش آفرینی اجتماعی» و «معناداری کنونی»، رابطه متوالی کودک با تمامی لایه های اجتماعی، بهره از روش های «الگوپردازی»، «محبت اولیه بلاشرط، محبت ثانویه سامان مند، انضباط منعطف» و «الزام گفتگویی» در تربیت اجتماعی و «عقلانیت اجماعی» به عنوان معیار عمل اجتماعی؛ در راستای دستیابی به مفهوم تربیت اجتماعی دوران کودکی توسط این نظریه به دست آمده اند

کلمات کلیدی:

تربیت اجتماعی، دوران کودکی، رویکرد اسلامی عمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1952186>

